

[Grethe Kindberg Jørgensen]

visse retningslinjer. Jeg vil gerne lige gennemgå forslaget.

Punkt 1. Forslaget skal omfatte alle, der er beskæftiget – såvel i den private som i den offentlige sektor. Jeg forstår slet ikke, at forslaget i det hele taget er kommet på bordet, da der så vidt mig bekendt – som arbejdsministeren også var inde på – allerede er foregået regulering gennem overenskomsterne, Reguleringer, som er forskellige fra branche til branche eller afhængig af virksomhedernes specielle forhold. Overarbejde under en vis mængde – her er der igen forskel fra branche til branche – skal for det meste afspadseres inden for 4 på hinanden følgende uger, og man må – her må jeg dog sige: så vidt jeg husker – maksimalt have ca. 10 timer. Dette kan igen være forskelligt inden for de forskellige arbejdsområder.

Her skal jeg dog tilføje, at dette er ikke nogen skrevet lov – det mener jeg heller ikke vi har brug for – men en praksis, som følges i næsten alle erhvervsvirksomheder. Inden for eksportområdet er jeg vidende om, at hvis et skib pludselig ligger i havn og skal lastes, kan det blive nødvendigt at pålægge overarbejde, hvis eksportordren skal kunne ekspederes rettidigt. Alle ved jo, hvor dyrt det er at have et skib til at ligge et ekstra døgn ved kaj.

Virksomhederne prøver selvfølgelig også af hensyn til deres egen økonomi at begrænse overarbejde, og det meget overarbejde, som forslagsstillerne henviser til, er jeg en lille smule skeptisk over for. Jeg vil gerne vide, hvilke undersøgelser man henviser til. Vi ved, at der kan være tale om både 50 pct. og 100 pct. tillæg for overarbejdstimer. Forslaget vil efter min opfattelse forringe serviceniveauet inden for eksportvirksomhederne, og det vil være til skade for hele den danske eksport, hvis vi gennemfører sådan noget. Jeg tror i øvrigt ikke, det vil have nogen beskæftigelsesmæssig virkning i øjeblikket.

Inden for det offentlige har man allerede på administrativt plan gennemført en begrænsning af overarbejde og pålagt afspadsering, og jeg er vidende om, at inden for visse statsinstitutioner i hvert fald føres der nøje kontrol.

Punkt 3 taler om forskellige repræsentanter, som skal kontrollere, om virksomheden udfører ulovligt overarbejde. Det er efter min

opfattelse kun et administrativt fordyrende apparat.

I bemærkningerne til beslutningsforslaget taler forslagsstillerne om, »... at en kommende lovgivning kun tillader overarbejde, der har karakter af force majeure...«.

Force majeure er efter min opfattelse noget, man ikke selv er herre over, og jeg har lidt svært ved at forstå, hvad man lægger i ordene »karakter af« noget, man ikke selv er herre over. Det er da muligt, at der er noget her, jeg ikke rigtig forstår. Jeg vil gerne lige have afklaret, hvad man lægger i det. Jeg er vidende om, at man inden for erhvervsvirksomhederne bruger force majeure i forbindelse med handelsbetingelser, men hvordan det skal flettes ind, kan jeg ikke rigtig se.

Til den tidsmæssige grænse på 1 måned, som også nævnes af forslagsstillerne, vil jeg gerne sige, at det i hvert fald ikke kan blive til gavn for lønmodtagerne, tværtimod. I dag er det jo sådan, at man har en praksis på arbejdsmarkedet, som indebærer, at man forsøger at få gennemført afspadsering inden for det tidsrum, som jeg før var inde på. Vi kan også sige: den måned, som forslagsstillerne taler om, kan der ske det, at den pågældende arbejder kommer og siger: kan jeg ikke godt få lov at vente til den eller den dag om 8 dage, vi skal have sølvbryllup, eller vi skal et eller andet andet, og derfor vil jeg gerne vente. Jeg tror da ikke, det kan være SFs mening, at man skal forringe de vilkår og den praksis.

Til slut – min lampe lyser – skal jeg kun kort sige, at jeg også synes, at overarbejde i en større stil, end det finder sted i øjeblikket, er amoralsk. Det er CDs klare opfattelse. Men jeg er samtidig af den opfattelse, at vore erhvervsvirksomheder i øjeblikket ikke har råd til overarbejde, og jeg tror derfor, at det begrænser sig selv.

Vi kan ikke stemme for forslaget.

Lone Dybkjær (RV):

Det radikale venstre siger nej til det foreliggende forslag. Der har allerede været en række argumenter for det, og jeg skal ikke udvælge og gentage dem, jeg finder er mest relevante.

Det er klart, at vi siger ja til, at der sker en begrænsning af overarbejde, og ja til, at der sker afspadsering i videst muligt omfang.